

Olaf framfærði ein tekst hjá H.C. Andersen.

IKKI Í BLØÐINI

Lættisoppabløðini í Danmark hava stóran áhuga fyri sjónleikarum, ikki fyri list teirra, men fyri privatlívinum. Enn hava Annika og Olaf fingið frið. Annika sigur, at onkuntíð hava bløð biðið um samrøðu við seg, men hon lagar at nokta.

- Eg ræðist tað hvørja ferð. Eg havi ikki hug at koma fram alment, at ljós- ið verður sett á mín persón á tann hátt. Eg vil siga mína søgu á pallinum, ikki í bløðunum. Tú mást velja og læra at siga nei. So fær man frið.

DREYMAR

Prátið snarar nú aftur móti framtíðini hjá Anniku og Olaf. Hvat fara tey at gera, tá hesi næstu tvey árinu eru farin?

- Eg hevði eina ferð ein drey, og eg havi hann enn, svarar Olaf.

- At vera við í einum professionellum leikbólki í Føroyum burturav, men við móguleika fyri eisini at kunna spæla í Danmark, altsó ferðast aftur og fram.

Sum er havi eg ikki hug at sleppa Danmark heilt.

Annika:

- Eg komi heim hvørt summar og tað setur altíð okkurt í gongd. Eg fái bæði frið og føli meg fylta, tá eg havi verið heima. Tankar koma og fara um at hoyra til og ikki at hoyra til. At kenna eitt mál og ikki brúka tað málið. Og at hava lært eitt mál og brúka tað málið í mínum arbeiði.

Eg kundi ógíliga væl hugsað mær eina ferð at sloppið at hitu fólk her í Føroyum og spælt á føroyskum máli. Nær tað verður, dugi eg ikki at siga. Eg havi tað sum Olaf, tað er ikki akkurat nú.

Eyðun spyr, um tað er baksíð, hann sjálvur kennir so væl frá sínum árum í Føroyum, sum fær tey at ivast.

Tað halda tey ikki.

- Tað kann halda mær aftur, sigur Eyðun.

- Onki stendur í stað, tað veit eg væl. Tingini her eru farin víðari og eg

sjálvur eisini farin víðari og blivin eitt sindur eldri.

Tá vit fara í holt við okkurt, og tað verður ein dag, so skal tað vera so, at vit sleppa at fáast við tað, sum hevur týðning, sjálv- an leikin, og ikki eisini hava alt hitt baksíð.

Eyðun nevnr tveir leik- ir, hann hevur hug at seta upp í Føroyum: "Othello" hjá Shakespeare, sum Hanus Andreassen hevur umsett og "Under Milk- wood" hjá Dylan Thomas.

- Eg havi sjáldan lisið nakað, sum eg haldi, er meira fheimligt føroyskt enn "Milkwood".

- Eg kundi eisini hugsað mær, áðrenn tað verður ov seint, at gjørt tveir filmar úr Føroyum. Søgur úr smáum umhvørvið hava ein boðskap at bera.

Eyðun heldur, at nógvar søgur hjá William Heine- sen er væl egnaðar at gera film eftir. Til dømis er "Laterna Magica" sum eitt filmshandrit.

IKKI KAPPING

Annika og Olaf hava fylgst nøkumlunda á leik- arabreytini. Hvørgin hevur havt stóri leiklutir enn hin, ummælini hava verið nøkumlunda tey somu, og sum oftast góð.

Men er ikki vandi fyri kapping, ella enn tá óv- undssjúku, gongst øðrum knappliga betur?

- Nei, svara bæði.

- Eg eri fegin, tá tað gongst Olafi væl.

- Jú, kapping er. Eg vil verða líka góður sum Annika.

Men hetta er ein positiv kapping, leggur Olaf aftur- at.

- Og so er ikki so stórvandi fyri, tey taka leiklutir hvør frá øðrum, er tann logiska niðurstøðan hjá Eyðuni.

Vit kunnu ikki lata vera við at seta tann banala spurningin, sum allir leik- arar fáa fyrr ella seinni: hvønn leiklut droyma tey um at fáa?

Olaf er ikki í iva: Hamlet hjá Shakespeare.

Annika hevur ikki nakr- an einstakan leiklut, hon bíðar eftir. Men hon av- dúkar, at henni dárar ser- liga væl Ibsen. So kanska hon verður Nora eina- ferð....

Orfeus

Eyðun Johannessen skal næsta ár seta upp leikin "De fortabte Spillemand" í Oslo.

Eyðun sá uppseting- ina hjá Nemendaleik- húsinum í Havn sunnu- kvøldið og vit spurdu hann, um hann hevur lagt sær okkurt í geyma úr henni.

- Tú situr sjálvandi við antennunum úti: ná, loystu tey hatta upp á handan mátan, so kanst tú ikki gera so- leiðis. Men, hinvegin, fær man hugskot, "in- put", sum tað eitur. So formast tað eftir um- støðunum og einum sjálvum og kemur út sum okkurt annað í hinum endanum.

Men tað, sum eg fekk gleðiliga játtað, er, at evnið í hesi søguni er so heilt einastandandi við- komandi. "Maður er mans gaman" er kanska nakað tugt. Men vit hava havt lyndi til nú í mong ár at analysera alt út frá Freud og psyko- logi. Lívsneisti, list og náttúra eru so saman- tvunnin, at fólk sjálv- undir korgustu umstøð- um kunnu avsanna alt hetta, sum eftir øllum at døma avnoktar lívið.

Persónliga upplivdi eg, at hendan søgan er eisini mín søga. Eg kenni meg ikki sørt sum ein Orfeus, sum glataðu spælímennir stuðlaðu í sínari tíð. Og tað er hópurin av Orfeusum í Føroyum í løtuni. Og teir koma ikki av ongum. Teir koma av einari fortíð, sum byrjaði við Bakar Hansen og teimum, sum vóru uttan um hann. Og hesir "snill- ingarnir", sum nú eru spjaddir ymsastaðni, koma og framføra eina stóra symfoni, ikki eina staka vitjan í einum pakkhúsi, sum Hamburgar Filharmoní- orkestur í Glataðu spælímenninum, men í Norðurlandahúsinum ella Sjón- leikarhúsinum.

Tað er í hvussu so er mín vón.

Eg haldi ikki, leik- listin kann reformera samfelagið. Men leik- listin er tann list, sum savnar alla list. Hon er týðningarmikil spegil í einumhvørjum samfel- ag at uppliva seg sjálv- t. Vit siggja aftur á ein- um leikpalli slíkt, sum vit kenna, men kanska skúgva til vikis.

Vóna 5.000 skráir rækka

Ársins størsta listafram- sýning er sjálvandi ólav- søkuframsýningin í Norð- urlandahúsinum, sum letur upp ólavsókuafnan kl. 14.00.

176 verk hjá 65 fólku, kendum, ókendum, ung- um og eldri. Øll sleppa við. Men øll verk hjá øll- um sluppu tó ikki upp at hanga. So stórt er Norðurlandahúsið heldur ikki. Í fjór vóru tó 190 verk á framsýningini.

Søluframsýning er og prísirnir liggja úr 600,00 kr og uppeftir. Annars er framsýningin ikki øðrvísi sum so enn hini árin. Men kanska rakar kreppan

móguleikarnar hjá fólk at keypa. Í 1988 seldist fyri hálva millión.

Framsýningin er ikki bara tann størsta, men eisini best vitjaða. Í fjør læt Listafelagið 4.000 skráir prenta og tað var ov lítið, tær blivu einfaldliga uppi. So í ár verða prentaðar 5.000. Skráin er sum vant lutaseðil og vinningurin listaverk. Drigið verður, tá framsýningin endar miku- dagin kl. 18.00.

Utlandski gesturin í ár er Lotta Andersson úr Svøríki, sum hevur fimm oljumálningar.

hd

Listafólk hava seinastu dagarnar stríðst við at fáa avgjørt, hvar tey nógvu verkini skulu hanga ella standa. Hetta er ikki bara sum at siga tað, tí framsýningini skal vera ein harmonisk eind.

Men puslispælið gekk upp aftur í ár og so var eftir at hanga upp. Her er Kári Svensson í ferð við at hanga upp ein málning.

Framsýningin letur upp ólavsókuafnan kl. 14.00.

og ÁLVARA

"Vit droyma um at gera okkurt stórt í Føroyum!"